Ч. 145. Пятниця 12 липня (29 червня) 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — З ради державної. — Угодові переговори.

Передвчера перед полуднем відбула ся нарада комітету німецких сторонництв в присутности пп. міністрів: Прадого, Дершатти і п. Президента міністрів бар. Бека. П. Президент міністрів вказав на трудности парляментарної ситуациї, і на проєкти, як їх усунути та заявив, що по єго думці було би найлїпше, коли би посли могли вносити інтерпеляциї і внесеня в своїм рідним язиці. Ті внесеня і інтерпеляциї разом з автентичним переводом долучувало би ся до протоколу. Внесеня ставлені серед дискусиї, а дальше формальні і наглі внесеня та запити серед дискусиї мусять бути ставлені по німецки. Що-до протоколованя не-німецких бесїд, то п. Президент міністрів заявив, що від давних лїт бесїди ненїмецкі не були протоколовані, а як які дістали ся до дневників дотичних народностий, то їх трактувало ся, як ненарушимі. Годило би ся і в тій справі найти спосіб, котрим би істнуючий стан річий урядово можна усунути. П. Президент вносить, щоби бесїдники по виголошеню ненїмецкої промови предложили автентичний перевід, який опісля був би втягнений до стенографічних протоколів. З дискусиї, яка над тим вивязала ся, показало ся, що члени комітету мають деякі сумніви що-до предложеня в справі протоколованя ненімецких бесїд. П. Президент міністрів заявив, що він готов своє внесенє доповнити подробицями і тоді предложити єго комітетови. На тім наради перервано.

Передвчера під проводом п. Шустершіца відбуло ся засїдане леґітимацийної комісиї, на котрім розділено реферати. Між иншими п. Белеґарде приділено реферат вибору послів Лукашевича і Ончула; п. Србови вибір п. Баталії. Внесенє п. Дияманда, щоби до сего вибору приділити кореферента п. Вітика, упало. Др. Малаховскому приділено вибір п. Бобжиньского. Внесенє п. Пернерсторфера, щоби до того вибору установити кореферентом п. Дияманда, упало. П. Малаховскому приділено також вибір п. Білиньского. П. Зілїнґер став референтом вибору пп. Брайтера, Бузка і Старжиньского. Внесенє о вибір кореферентів до вибору тих послів відкинено. На тім перервано наради до четверга.

Утворено в посольскій палатї вільний союз адвокатів. Головою союза вибрано др. Сильвестра а єго заступником др. Дулембу.

Віденьскі часописи доносять, що відбуло ся засїдане вільного союза аґрариїв, до котрого належить 263 послів з усіх сторонництв і народностий. П. Кайзер предложив проґраму союза, котру однодушно принято. Рівнож принято статут союза. Вкінци вибрано президию з 5 членів, котрій додано прибічну раду, репрезентуючу всї сторонництва і народности.

Положенє в парляментї критично представляє ся, позаяк чеські радикали грозили обструкциєю вчера, на случай колиби п. президент кабінету не дав їм до год. 5 вечером вдоволяючої відповіди в справі парляментарного язика. За вчерашне пополудне ческий міністер др. Пацак конферував безнастанно з представителями поодиноких ческих сторонництв і з п. Кльофачем, аби їх наклонив до умірення. І поки що чеські радикали занехали обструкциї, але грозять рішучо, що не позволять на друге читанє буджетової провізориї, коли п. Президент міністрів не згодить ся на їх жаданє. Цїлу справу утрудняють ще й німецкі сторонництва, котрі чим раз острійше виступають против яких небудь уступок для Чехів або инших народностий. Нині в полудне має зібрати ся конференция предсїдателїв клюбів, аби нарадити ся над язиковою справою.

На вчерашнім засїданю ради державної вела ся дальша нарада над буджетовою провізориєю. Промовляло кількох бесїдників, між иншими соцыялісти Адлер і Черни та народо-

---

10)

Ґубернатор.

З росийского — Леонид. Андреєва).

(Дальше).

По першім безіменнім листї, в котрім ґубернатора названо „убийником дїтий“, минуло кілька днів без листів; однако пізнїйше, немов би на якусь мовчаливу умову, посипались они як з роздертого почтового мішка. Кождого рана більшала купа куверт на столї ґубернатора. Листи ті помішаиі з многими иншими, в ріжних дїльницях міста вибирали ріжні люди з ріжних почтових скриньок; відтак громадили ся они в одну пачку і один чоловік відносив їх тому, котрий був їх одинокою цїлию. І давнїйше одержував ґубернатор безіменні листи, рідко коли з обидами і неясними погрозами, по більшій же части з доносами і жалобами, але не читав їх зовсім, тепер однако відчитуванє всїх стало для него неминучою конечностию, як безнастанна гадка о подіях з дня 17 серпня і о смерти. А читати їх і думати мусїв сам, коли єму нїхто не перешкаджав.

Рідко в день, частїйшеж вечером сїдав на кріслї перед столом, на котрім лежали розкинені папери, стояла склянка з стигнучим чаєм, випрямлював рамена, вкладав золоті, сильно побільшуючі очиці і уважно приглянувши ся куверті, відтинав єї береги.

Научив ся на один погляд ока пізнавати ті листи, бо помимо ріжнородности почерків письма, паперу і марок, мали они в собі щось спільного, як ті убиті у возівни. І не сам він, але й портиєр, відбираючи личну кореспонденцию Петра Ілича, розпізнавав їх рівнож не помиляючи ся нїколи. Кождий лист читав уважно від початку до кінця а коли якесь слово було написане невиразно, приглядав ся єму доти, доки єго не відчитав. Не надто інтересні письма, або й переповнені самими обидливими, неприличними словами, дер сейчас і подібно нищив листи, в котрих незвістні і єму прихильні перестерігали єго о грозячім єму убийстві. Але прочі нумерував і відкладав в якійсь сумній, відчуваній собою цїли.

Взагалї помимо внїшних язикових ріжниць і внутрішних, зависимих від степеня образованя пишучого, зміст листів був незвичайно одностайний, приятелї перестерігали, вороги грозили, а всьо зводило ся до коротких і позбавлених доказів „так“ або „нї“. Привик до слів „убийник“ з одної сторони, або „хоробрий оборонець порядку“ з другої, бо они часто повтаряли ся і майже без зміни. Привик також до того, що як вороги так і приятелї вірили однаково в неминучість єго смерти. Чув лише пронизуючий холод і хотів чимсь розігріти ся, але не мав чим, бо чай був студений — від якогось часу не знати длячого подавано єму студений чай — студена також була висока кафлева печ. Потерши безнадійно плечі о зимні кафлї, ледве трохи в долині розігріті, проходжував ся по холодній комнатї, розтираючи руки і говорив своїм хорошим, приказуючим басом:

— Який же змерзлюх зробив ся з мене!

І знов сїдав беручи листи в руки, щоби допукати ся в них чогось найважнїйшого і найбільше інтересного.

„Ваше правительство! Ви ґенерал, але й ґенерали умирають. Одні власною, другі насильною смертию. Маю честь остати вашим покірним слугою!“

Усьміхнувши ся — тоді ще усьміхав ся — хотів подерти лист, дуже пильно викаліґрафований, однако надумав ся, записав на широкім марґінесї: Ч. 43, 22 жовтня 190... р. і відложив.

„Пане Ґубернаторе, або радше турецкий пашо! То злодій і найменший убийник. Я міг би доказати перед цїлим сьвітом, що за убитє робітників, здер ти з акционарів округлу суму“...

Ґубернатор почервонів як бурак, зімняв лист, зірвав з зачервеного носа очиці і воркнув голосно, мов в бубон ударив:

— Бовван! — Вложивши руки в кишенї, з розставленими лїктями, почав проходжувати ся по комнатї гнївними, вибиваючими такт кроками. „Так ходять — ґубернатори; так ходять — ґубернатори!“ Успокоївши ся трохи розгладив лист, відчитав єго до кінця, записав дрожачою рукою число і обережно відложив. „Нехай перечитає“ — подумав о сині.

Тогож самого вечера прийшов до него инший лист, підписаний „Робітником“. Впрочім крім підпису нїчого не зраджувало чоловіка фізично працюючого, необразованого і будячого милосердіє, якими ґубернатор привик був уявляти собі робітників.

„Говорять в фабрицї і на містї, що вскорі

вець німецкий Зільберер. Дискусиї не скінчено і она буде вести ся дальше на нинїшнім засїданю.

При кінци засїданя виступив з запитанем до президента палати др. Глїбовицкий, длячого віцепрезидент др. Жачек відобрав онодги др. Маркову голос за те, що промавляв по росийски. Президент др. Вайскірхнер заявив, що годить ся вповні з поведенем дра Жачка, позаяк в Австриї нема росийского народа і мова росийска не есть узнана в ніякім австрийскім краю мовою краевою. По кількох інтерпеляциях засїдане закрито і назначено слїдуюче на нині рано.

Вчера по полудни вели ся в президиї ради мініcтрів дальші переговори в справі австрийско-угорскої угоди. В полудне дав п. мінїстер рільництва ґр. Аверсперґ в честь гостий снїданє, а вечером п. мінїстер скарбу др. Коритовский обід, по чім оба угорскі міністри др. Векерє і Кошут від'їхали назад до Будапешту. Нинї будуть у Відни обусторонні фахові рефэренти дальше вести переговори між тим як мінїстри і секретарі державні від'їхали і повернуть в пятницю рано, для веденя дальших переговорів. В полїтичних кругах зачувати, що мимо згідних намірів обох правительств, при величезних розмірах материялу може не удасть ся закінчити переговорів в тім тижднн і була би потреба нової конференциї представителїв обох правительств в пізнійших реченцях.

Новинки.

Львів, дня 11-го липня 1907

— **Є. В. Цїсар** удїлив з своїх приватних фондів погорільцям в Скалї 5.000 корон запомоги.

— **З львівского унїверситету.** Є. В. Цїсар іменував приватного доцента з титулом надзвичайного професора дра Мартина Ернста надзвичайним професором на львівскім унїверситетї.

— **Конкурс.** Ц. к. Намістництво оголошує конкурс з реченцем до внесеня подань до 15-го вересня с. р. в цїли розданя запомоги з ювилейної фондациї судових урядників краевого висшого суду у Львові. Користати з тої запомоги мають право вдови і сироти по судових урядниках IX, X і XI ранґи, в першім-же місци ті, котрі не мають помочи в нормальнім поборі пенсиї. Поданя, заосмотрені сьвідоцтвом убожества і документами, посьвідчаючими, що чоловік, евентуально батько, був судовим урядником після конкурсових вимогів, треба вносити просто до протоколу подавчого ц. к. Намістництва. Иншою дорогою внесені поданя вістануть ся без наслїдків.

— **В справі принятя епископа Ортиньского** відбуло ся в Ню-Йорцї дня 19 червня с. р. засїдане комітету під проводом о. Т. Обушкевича. На тім засїданю вибрано сталий екзекутивний комітет і ухвалено проґраму принятя епископа, з котрої подаемо деякі подробицї: Против епископа вийде човном екзекутивний комітет. На доку повитає Преосьвященого о. Т. Обушкевич в імени комітету. З доку поїде епископ до церкви сьв. Юрия з Ню-Йорку. В церкві повитає его парох о. Чаплиньский, по чім відправить ся молебен. На хорах буде сьпівати ню-йоркский Боян. По молебни привитає епископа з проповідници о. Лавришин іменем цїлого духовеньства і цїлого руского народа в Америцї. Опісля відбуде ся в честь Преосьвященого обід, в котрім возьмуть участь всі сьвященики і богато сьвітских людий. Для удержаня ладу не буде вільно нікому промовляти підчас обіду без попереднього дозволу. Того самого або слїдуючого дня відбуде ся заходом ню-йоркского Бояна концерт в честь епископа.

— **З черновецкого унїверситету.** Головного учителя черновецкої учительской семинариї і відомого нашого письменика, дра Осипа Маковея іменовано лектором мови на черновецкім унїверситетї. Виклади свої розпічне він з зимовим семестром.

— **Краеві запомоги на інтернати.** Сойм призначив на той рік 50.000 корон на запомоги при будові інтернатів для шкільної молодїжи, а 20.000 корон на запомоги для еcтвуючих вже інтернатів. З квоти 50.000 корон краевий Видїл удїлив рускому інститутови СС. Василиянок для учениць учит. семинариї в Перемишли 2.000 К на сплату довгу, а крім того на будову або на перебудову інтернатів: ім. Пирамовича у Львові 12.000 К, в Кракові 6.000 К, другому в Кракові 4.000 К, в Коросні 1.000 К, в Тарнові 2.000 К, в Сокали 1.000 К, в Тернополи 2.000 К, в Залїщиках 4.000 К, інтернатови для кандидаток учит. семинариї у Львові 6.000 К та інтернатови СС. Бенедиктинок у Львові 2.000 К. — З квоти 20.000 К (+ 200 К з мин. року) кр. Видїл признав одноразові запомоги трем руским інтернатам, а се: Інтернатови руского тов. педаґоґічного для учениць учит. семинариї і инших науковик заведень у Львові 600 К, жевьскому інтернатови під зарядом СС. Василиянок у Львові 200 К і висше наведеному інтернатови в Перемишли 1.000 К. Решту квоти дістали інтернати для учеников учит. семинарий, а між ними: інтернат сьв. Йосафата у Львові 1.000 К, інтернат ім. Пирамовича 1.200 К, в Коросні 1.000 К, в Самборі 1.300 К, в Сокали 1.300 К, в Станиславові 1.300 К, в Тернополи 1.000 К і в Залїщиках 1.200 К.

— **Дрібні вісти.** В Жовтанцях коло Львова жандармерия увязнила коршмарку Сару Шпіцер, яка в варварский спосіб убила свою 6-лїтну пасербицю. Звязавши дитинї руки і ноги, зьвірска мачоха влизала їй в уста горячий товщ, аж поки дитина не сконала. — Злодїї обікрали оногдашної ночи мешкане радники краківскої полїциї дра Яна Ренкевича, який виїхав на лїто до Закопаного, а до пильнованя мешканя попросив одного з полїцийних аґентів. Мешканє прочистили злодїї майже до тла. — Мінїстерство змінило назву місточка Рудник на „Рудник над Сяном“.

— **Відмова присяги.** Одна з молодших учительок у Львові, іменована старшою учителькою, не хотїла зложити приписаної службової присяги. Супротив тої відмови краєва рада шкільна відкликала ей іменоване.

— **Посла Малєра,** доцента нїмецкого унїверситету в Празї, повідомив академічний сенат того-ж унїверситету, що не може ему полишити на дальше до розпорядимости саль в унїверситетї, в котрих доси викладав. Своє рішенє мотивує сенат тим, що коли би дальше відбували ся виклади Малєра, то готово на ново прийти до демонстраций, в часї котрих могли би бути ушкоджені вартістні твори штуки, які находять ся в викладних салях.

— **Кара синода.** З Петербурга доносять, що росийский сьв. синод розглядав справу бувших членів другої державної думи, сьвящеників Брилїянтова, Тихвиньского, Колокольникова, Архипова і Гриневича (Українця) і рішив, що они провинились за належане до опозициї. За кару трем першим синод заборонив відправляти церковні богослуженя протягом одного року, а двох послїдних замкнув на три місяцї до монастиря, аби там покаяли ся.

— **Срібло в нашій Чорногорі.** В ріках і потоках, які випливають з гір на граници Галичини, Буковини і Угорщини, було колись золото. Кажуть, що золоті зеренця з тих рік визбирали цигани, а тепер якось ніхто не завдасть собі труду провірити, чи наш срібнолентий Черемош не котить із филями золота. Але не лише золото має містити ся в тих горах. Єсть там і срібна руда, яку колись перед десятками лїт експльоатували, аж поки праця оплачувала ся. Ще тепер, хто звиджує нашу Чорногору від Буркуту, або загостить до Буркуту, а не лїнує ся, може оглянути залишену копальню срібла, 12 кільометрів від Буркута, на горі Чивчин, високій на 1769 м. На полудневий захід від вершка тої гори у жерел потока Добрин лежить та завалена, опущена копальня срібла, а властиво ґаленїту(PlS), в якім все містить ся примішка срібла (прим. Пшибрам в Чехах, Кемберлянд в Анґлїї і т. д.). Коли ґаленіт заключає бодай 0·01 проц. срібла, то витоплює ся з него срібло, в противнім разї видобуває ся з него лише олово. Але здаєсь, під Чивчином нема богато ґаленїту, а потім і задля неприступности тих сторін, покинено его експльоатацию. Срібло, як звістно, нїколи не виступає яко первістний мінерал, але яко продукт з розкладу сріблоносних сїрчків. Тому жили срібних руд в горішних покладах копа-

---

будеш убитий. Не звістно менї добре, хто то зробить, однако не гадаю, аби довершили того представителї яких небудь орґанізаций, зробить то радше якийсь охотник-горожанин, обурений вашим зьвірячим поведенем з робітниками дня 17-го серпня. Щиро признаю ся, що я і деякі мої товариші, противні такому рішеню справи. Не конче длятого, щоби нам було жаль вас — атже ви не мали милосердія над женщинами і дїтьми, отже гадаю, що в цїлім містї ніхто жалувати вас не буде — але просто длятого, що завдяки моїм пересьвідченям, я рішучий противник убийства, так само як війни, кари смерти, полїтичних убийств і взагалї всякого рода убийств. В борбі о ідеал, яким есть „свобода, рівність, братерство“ горожани повинні послугувати ся средствами, котрі би ему не перечили. Убивати-ж, то значить послугувати ся звичайним средством людий старого сьвіта, котрих окликом: „неволя, привилеї, ненависть“. Із зла, нїчого доброго вийти не може. В борбі, веденій оружием, побідником буде все гірший, т. е. лютійший, той що менше цїнить достоіньство і житє людске, не перебирає в средствах, словом, чоловік лукавий; чоловік честний, коли схоче стріляти без сумнїву не поцїлить, або зробить якусь дурницю, котрої сам упаде жертвою, душа бо его буде противити ся тому, що наміряє зробити рука. Для тої іменно причини, як гадаю, так мало було удачних убийств полїтичних в звістній нам історії, бо ті, котрих хочемо позбавити житя, суть нужденниками, обізнаними зі всїми тайними підлости, між тим як ті, котрі їх убивають, суть честними людьми отже самі падуть жертвою. Вірте менї, пане ґубернаторе, що колиби чатуючі на житє подібних до вас, були підлими, винайшли би безперечно такі підступи і способи, які благородним людям не приходять на гадку і віддавна би вже вас всїх поубивали. Я і революцию після моїх пересьвідчень узнаю лише за пропаґанду ідеї в тім дусї, в якім вели еї перші християньскі мученики; длятого, що коли робітники будьто побіджують, то нужденники лише удають побіджених і сейчас видумують якесь нове обманьство, аби побідників пошити в дурнї. Побіджувати треба головою, а не руками, бо нужденники мають голови слабі і з тої іменно причини укривають книжки перед бідними людьми, удержуючи їх в темнотї, бо боять ся о себе. Прошу менї простити, що я вдав ся в розсуджене о тих справах, але то лише длятого, щоби ви не взяли мене за відступника від спільної справи всїх честних людий. Мушу крім того ще додати, що 17-го я і инші товариші, що поділяють мої пересьвідченя, не виходили цїлком на площу, бо ми знали, чим то скінчить ся і не хотїли удавати дитинно вірюучих у вашу справедливість. Тепер і прочі товариші згодили ся на то і говорять: „Коли тепер пійдемо, то вже не просити лише розносити!“ Після мене і то глупота! Бо по що ходити, коли вскорі самі прийдете до нас з вічливими словами. Ласкавий пане! Простїть, що я мав сьмілість обернути ся до вас зі словами робітника-самоука, але дивую ся заєдно, що чоловік образований і не так підлий як инші міг стріляти до нещасливих і відносячих ся до него з довірем людий. Може бути, що окружите ся козаками, збираючи довкола себе численних шпіґунів, або й виїдете куди небудь і тим способом уратуєте житє, тодї мої слова не пійдуть на марно, бо завернуть вас може на дорогу дїйстної працї для добра народа. В нашій фабрицї говорять, що вас підкупили фабриканти, однако я тому не вірю. Перед усїм наші фабриканти не дурнї і гроший дармо викидати не будуть, а крім того я знаю, що ви ні хабарник, ні злодїй, як инші ваші товариші, що потребують гроший на артистки і шампани. Скажу навіть, що взагалї ви чоловік честний...“

Ґубернатор осторожно положив лист на столї, здоймив урадований очицї і поволи витираючи їх кінцем хустки до носа, сказав з достоіньством і гордостию:

— Дякую тобі молодче!

(Дальше буде).

лень є богатші в родиме срібло і нераз лучають ся в горішних покладах тих руд брили чистого срібла кількакільоґрамової ваги. Чим глубше в поклади ґаленіту, тим менше находить ся в нім чистого срібла і то в дрібних бляшках або в виді тоненьких дротиків, а найменше в кришталках. Звичайно находить ся срібло в покладах ґаленіту і кристалічного вапняка. Ґаленіт і кристалічний вапняк єсть як раз під Чивчином (на камеральних ґрунтах). Тому зовсім нема що дивувати ся, коли в послідних днях принесли ґазети як велику сензацийну вістку, що директор купелевого заведеня в Буркуті над Черемошом натрафив перед кількома днями на срібну руду, яка заключає в собі значний процент сего цінного металю.

— **Зелїзнична катастрофа.** З Белза пишуть: Дня 9 с. м. о годині $12\frac{3}{4}$ по полудни їхало на візку з Белза до Тушкова 3 дівчат жидівок низше 20 літ. Дві сиділи в заді, одна в переді воза поруч з кільканацятьлітним візником. Тому що дуже жарило, накрились двома парасолями. Через туркіт візка не чули та через парасолї не виділи над'їзджаючого в повнім розгоні особового поїзду: в'їхали отже на нещасливий шлях. Коні вийшли за шлях, візок перетяло в той спосіб, що дві сидячі в заді жидівочки, дїставшись під колеса льокомотиви, розторощені погибли на місци. Жидівочка, котра сиділа поруч візника, ранена в лице, візник імовірно смертельно в голову. Причина нещастя тяка: З Белза веде цегляний повітовий гостинець на передмісте Белза, Заболоте і до сіл: Тушкова, Будинина, Василева, Ворохти, Махнівка і Корчмина. Хотяй гостинець сей поперек перетинає шлях зелїзної дороги, котрою до доби переходить 6 разів особовий поїзд і численні товарові, на гостинци тім рампи нема, тілько на стовпах видніє осторога: Baczność na pociąg.

— **Іспит зрілости в ґімназиї в Самборі** відбув ся в днях від 25 червня до 4 липня. До іспиту приступило 51 учеників; з них здали іспит 29, поправку з одного предмету дістало 20, а 2 репробовані на рік. Сьвідоцтво зрілости дістали: Мих. Гузик, Натан Гавсман (з відзн.), Юл. Боженцкий, Теодор Чайковский, Ів. Драч, Ів. Федак, Альфред Фішлер, Юрий Княжиньский (з відзн.), Станисл. Кубиньский, Ів. Навоєвский (з відзн.), Яков Ліхтенштайн, Василь Лазор, Вартоломей Марків, Тад. Зеннеґ, Чеслав Незабитовский, Рудольф Николайчук (з відзн.), Андр. Палюх, Ів. Серафин, Франц Скраба, Юліян Струсевич, Озия Тайбельс, Леоп. Варзаґер, Маркус Вайнерт, Казим. Вижиковскій, Самоіл Маєр, Анна Львовівна, Фелїция Сташевска і Николай Гмитрик.

— **Кілько вязниць в Росиї?** Як подають офиціяльні жерела европейска Росия числить 519 вязниць, а Сибір 9. Кілько в нїй вязнів — про те не дізнаємо ся. Однак певно, що послідними часами они сильно переповнені політичними перступниками. В одній лукіянівскій вязниції в Київі, в який недавно число політичних вязнів зменшило ся до 200, зросло оно в послідних часах до 250.

— **Житєва утома.** Сими днями в одній віденьскій каварни якийсь молодий чоловік доконав самоубийчого замаху. Сидячи при столі з часописями, він приклав собі до голови револьвер і вистрілив. Куля застрягла в мозку. Налякані гості і кельнери поспішили на поміч тяжко раненому та візвали ратункову стацию. На столї, що при нім молодий чоловік доконав самоубийства, лежала єго візитова картка з отсим дописком: „Для ідеалів нема місця на сім сьвіті. Борба за бутє вимагає людий, що реалїстично думають і дїлають“. Коли лікар наспів, застав раненого при повній сьвідомости. Ранений розказав єму, що має 21 літ та ходить на права. Потім, коли лікар бандажував єго голову, самоубийник виголосив формальну промову, яка зробила на слухачів велике враженє, тим більше, що з неї можна було спізнати, що молодець жалує свого учинку. Він сказав: „Дорогий докторе, стілько шляхотних змагань дрижало в моїх грудях, я тужив до богатьох ідеалів, та що-раз то виразнїйше я почував, що моя душа за слаба, щоби видержати борбу з противенствами. З другого ж боку почуваю, що се трусїсть — утїкати через самоубийство перед небезпечностями житя. Однако маю надію, що може ще з'умію направити ту похибку та верну до сил і дальше буду бороти ся“.

— **Саранча на Литві.** В біловезкій пущи упала перелїтаюча саранча і знищила величезні простори лїса.

† **Померли:** Антонія Гушалевичева, жена емерит. учителя, дня 1 липня с. р. в Бучачи, в 60-ім році житя; — Валерия Минчакевич, дочка о. Тадея Минчакевича, пароха в Лаврикові, дня 5 с. м.

Телеґрами.

Відень 11 липня. Засїданє палати послів ради державної розпочало ся о годині 11·45 перед полуднем. По відчитаню внесень і інтерпеляций приступила палата до дальшої дускусиї над буджетовою провізориєю. Промавляв пос. др. Офнер, обговорюючи подрібно судівництво в Австриї.

Рим 11 липня. Italia доносить, що австрийский міністер справ заграничних бар. Еренталь виїздить нині вечером з Відня до Венециї, де забавить два дні і з'їде ся з амбасадором Ліцовом, в недїлю удадуть ся оба до Дезіо, де з'їдуть ся з італїяньским міністром справ заграничних Тіттонім.

Рим 11 липня. Італїяньскі часописи пишуть, що міністер справ заграничних Тіттоні буде домагати ся від бар. Еренталя згоди на слїдуючі точки: Діяльність міжнародної поліциї установленої тепер в Македонії треба розширити на прочі провінциї европейской Туреччини; треба управильнити справу поліциї морскої вздовж побережа Дальматиї і Альбанії; треба розслїдити внутрішні відносини Сербії, чи не роблять они злого впливу на прочі балканьскі держави; треба установити вже тепер, котрі провінциї европейской Туреччини належалоби взяти під міжнародну контролю на случай, колиб би в Туреччині вибухи нові розрухи.

Париж 11 липня. Petit Parisien доносить, що стріча царя Николая II з цїсарем Вільгельмом II відбуде ся недалеко пристани Свінемінде.

Льондон 11 липня. Тутешні часописи доносять, що анґлїйскі кореспонденти з Копенгаґи, котрі мали нагоду розмавляти з дружиною цїсаря Вільгельма II., набрали пересьвідченя, що дійстно прийде небавом до стрічи між цїсарем Вільгельмом II. а царем Николаєм II. Близших подробиць нема, бо в справі того з'їзду переписують ся оба монархи лично. Росийска адміралїция глядала досьвідних знатоків норвежского побережа, аби перевести тамтуди яхт росийского царя. З того виходило би, що стріча відбуде ся ще в сім місяци на північ від норвежского порту Берґен.

Франкфурт 11 липня. „Frankfurter Ztg.“ пише, що недавно появила ся у француской прасї вість, що цїсар Вільгельм II. виїде в осени с. р. до Анґлії на запрошене короля Едварда VII.

Нарбон 11 липня. Майже всї ради громадскі в окрузї відкликали свою димісию.

Вашинґтон 11 липня. Міністерство справ заграничних і тутешна амбасада японьска рішучо перечать відомости, яку надіслано з Гаґи до льондоньских часописий, немов би Японія в рішучий спосіб домагала ся від Сполучених Держав оправданя в справі поведеня супротив Японців в Сан Франціско і заявлять, що цїлком в тій справі не ведуть ся переговори між обома правительствами.

Новий Йорк 11 липня. Адмірал Ямамота, котрий прибув сюди з Европи, заявив, що після єго погляду приязні відносини між Сполученими Державами а Японією будуть ще довго тревати. Теперішна буря втихомирить ся. Богато при тім зависить від становища праси.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** оповіщує: Достава механічних уряджень для заосмотреня в воду зелїзниці льокальної Львів-Підгайці. Після комунікату заміщеного в „Wiener Zeitung“ роздасть ся в дорозї публичної лїцитациї доставу і уставлене уряджень механічних для водопроводів в стациях Гаї-Чижиків, Куровичі, Вовків, Дунаїв, Гиновичі, Литвинів-Божиків і Підгайці. Оферти можна вносити найдальше до дня 22 липня с. р. до ц. к. Дирекциї будови зелїзниць у Відни VI., Gumpendorferstrasse Nr. 10. Услівя і пляни можна переглянути в згаданій ц. к. Дирекциї або в ц. к. Управі будови у Львові.

Курс львівский.

Дня 11-го липня 1907.	Платять К с	Жадають К с
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	568·—	578·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	103·—	110·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	559·—	564·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	400·—	500·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	110·50	111·20
Банку гіпот $4\frac{1}{2}$%	100·—	100·70
$4\frac{1}{2}$% листи застав. Банку краєв.	101·20	102·90
4% листи застав. Банку краєв. .	96·30	97·—
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	97·—	—·—
„ „ 4% льос. в $41\frac{1}{2}$ літ.	97·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	95·10	95·80
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	97·80	98·50
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ $4\frac{1}{2}$% . .	100·50	101·20
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	96·—	96·70
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	96·60	97·30
„ м. Львова 4% по 200 кор.	93·30	94·20
IV. Льоси.		
Міста Кракова	89·—	95·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	44·10	46·50
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	26·90	28·90
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский) . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденьский) . .	65·—	75·—
Базиліка 10 кор. (Курс віденьский) . .	20·25	22·25
Joszif 4 кор. (Курс віденьский) . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский) . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·35	11·40
Рубель паперовий	2·52	2·53
100 марок німецких	117·77	117·97
Доляр американьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

Ц. к. управ. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшім дневнім курсі, не числячи ніякої провізиї.

Біржеві замовленя

виконує ся під найприступнійшими услівями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і користної

льокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ

чисел льосів і инших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до перехованя цінні папери і уділяє на них задатки.

☛ Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

Схоўкові депозити

(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує в сталевій панцирній касї сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де **безпечно а дискретно** може переховати своє майно або важні документи. В тім напрямі починив банк гіпотечний як найдальше ідучі заряджeня.

Приписи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділї.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).